

Sv. Martin

"COKOLI JSTE UDĚLALI PRO JEDNOHO Z MÝCH NEJPOSLEDNĚJŠÍCH BRATŘÍ,"

(Mt 25,40)

11. listopadu, památka

Postavení: biskup

Úmrtí: 397

Patron: Francie; vojáků, jezdců, kovářů, tkalců, koželuhů, krejčích, hoteliérů, cestovatelů, chudáků, vězňů, pastýřů, vinařů, abstinentsů

Atributy: voják na koni, meč, plášť, žebrák, husa, biskupská mitra, berla, kniha

Oltářní obraz kostela sv. Martina v Třebíči

Narodil se roku 316 v posádkovém městě v Horní Panonii (dnes Szombathely v). Otec byl vysokým římským důstojníkem a dal mu jméno po římském bohu války..... Podrobný životopis sv. Martina nám zanechal jeho současník a spisovatel Sulpicius, který Martinovo jméno vykládá jako "odvážný" a ".....".

Již v prvním roce Martinova života se jeho rodina přestěhovala do Pavie v severní Zde, po základní škole, již v patnácti letech (o dva roky dříve, než bylo zvykem) jej otec přiměl, aby se stal V Pavii se Martin seznámil s křesťanstvím, rozhodl se pro křesťanství a zapsal se mezi Pak byl přeložen do v severní Galii (dnešní Francii). V té době prožil příhodu, která ho učinila mnohem slavnějším než jeho hrdinské skutky.

Vypráví se, že za velmi nepříznivého počasí, když byl kontrolovat vojenské hlídky, se u městské brány setkal s polonahým žebrákem, který prosil o

Martin neměl s sebou peníze, ale celým srdcem cítil s tímto chudásem, třesoucím se zimou. Nerozpakoval se a mečem rozpůlil svůj vojenský, aby ubožáka ochránil před následky prochlazení. Následující noci se mu ve snu zjevil Kristus zahalený polovinou jeho pláště a zaslechl jeho slova: "Martin, ještě jako katechumen, mne zakryl tímto pláštěm." Jako velitel byl přátelský a se svým sluhou jednal bratrsky. Zval ho ke stolu, a když byl zmožen únavou, tak mu Martin dokonce sám posloužil. Za to se mu ostatní posmívali.

O odchod z armády požádal v březnu 354, kdy odmítl tzv., což byl peněžitý dar od císaře, který byl dáván vojákům před bojem. Toto odmítnutí bylo zprvu pokládáno za zbabělost. Martin se kvůli tomu nabídl a také jel proti germánským nepřátelům z Alemania před vojskem a místo zbraně si vzal kříž. Proti němu pak vyrazilo germánské poselstvo, žádající o mír. To bylo křesťany považováno za zázrak a Martinovi umožnilo odchod z vojska. Odešel do

V mimořádném snu měl Martin další zážitek, týkající se rodičů, přebývajících opět v Panonii. Považoval to za pokyn, aby je navštívil a pokusil se je obrátit ke katolické víře. Podařilo se mu to jen u matky.

Pak odešel na severozápad Itálie do, kde vedl poustevnický život u Albenga na ostrově do začátku roku 360, kdy ho biskup v Poitiers vysvětil na jáhna a po určité době přijal kněžské svěcení. S biskupovým souhlasem žil poblíž města opět poustevnickým životem a hlásal evangelium venkovanům. S biskupovou pomocí také založil mnišské komunity v a v Marmoutier. Tehdy se začaly také šířit pověsti o jeho divech.

V roce 371 zemřel biskup Libor v Tours, 100 km severně od Poitiers. V zájmu věřících sem byl Martin údajně vylákán a manifestačně zvolen biskupem. Některé legendy hovoří o tom, že se Martin pokusil před zvolením schovat mezi husy, ale jejich hlasitým kejháním byl prozrazen. Proto se husa dostala mezi jeho atributy i do tradičních svatomartinských pokrmů. Martin nakonec volbu přijal a údajně 4. 7. 371 byl vysvěcen za biskupa

Z tohoto města se vydával na misijní cesty po Francii a snažil se o apoštolské působení mezi venkovským obyvatelstvem. Martin každého roku navštívil všechny farnosti biskupství, cestující nejprostším způsobem - pěšky, na oslu nebo v Zakládal malé venkovské kláštery a zasloužil se o pokřesťanštění galského venkova. Zasazoval se za nespravedlivě a tvrdě vězněné a v zájmu křesťanské lidskosti se neváhal obracet i na císaře, aby zabránil rozsudku smrti.

Dožil se 80 let a zemřel při pastorační návštěvě v 8. listopadu 397. Po řece Loire bylo jeho tělo přepraveno do a 11. listopadu, za mimořádně velké účasti lidu, uloženo jak si přál do prostého hrobu mezi věřícími. Nad jeho hrobem, který se stal cílem mnoha poutníků, byla postavena velká bazilika. Za Francouzské revoluce byla zničena, ale úcta k němu se nepřestala šířit. Ve Francii mu prý bylo zasvěceno přes 3600 kostelů a klášterů. Další v Itálii, Německu, Rakousku a v Uhersku. V hlavním městě Slovenska je mu zasvěcen nejvýznamnější dóm. Jeho jméno nesou některá města i ostrov v Karibiku.

Zapamatujme si jeho myšlenku :

***"Komu se v životě dobře daří,
neměl by zapomínat na ty, kteří žijí v nouzi".***